

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 17—23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2021

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
4.00—6.00 μμ,
Δευτέρα—Παρασκευή
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραϊμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ
17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΛΟΥΚΑ, ΑΓ. ΠΑΤΕΡΩΝ Ζ' ΟΙΚ. ΣΥΝΟΔΟΥ,
Λουκά 8: 5-15
8.00πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΔΕΥΤΕΡΑ
18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Αγ. Λουκά του Αποστόλου
καί Ευαγγελιστού

8.00πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΤΕΤΑΡΤΗ
20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Όσιου Γερασίμου
Κεφαλονίας

8.00πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ
ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ

Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας.
Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό
καί τήν πίστι μας.

ΚΥΡΙΑΚΗ
24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ευαγγελικά Αναγνώσματα—
Επιστολή – β' Κορ. 9: 6-11
Ευαγγέλιο— Λουκ. 8: 26-39

Αγ. Γεράσιμος Κεφαλονίας 20 Οκτωβρίου

Ο πατέρας του, Δημήτριος ήταν από το γνωστό Βυζαντινό γένος των Νοταράδων, και κατά την παράδοση ήταν συγγενής του μεγάλου Δούκα Λουκά Νοταρά που καθαιρέθηκε κατά την Άλωση της Κωνσταντινουπόλεως. Το κοσμικό όνομα του αγίου ήταν Γεώργιος. Ο άγιος έφυγε έφηβος από το σπίτι του και το 1527 πήγε στην Ζάκυνθο για να συμπληρώσει τη μόρφωσή του. Αργότερα πήγε στην Ιερουσαλήμ όπου χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος από τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων Γερμανό με το όνομα Γεράσιμος προς τιμήν του αγίου Γερασίμου του Ιορδανίτου. Εκεί έμεινε δώδεκα χρόνια υπηρετώντας στο ναό της Αναστάσεως. Περιόδευσε στην Αίγυπτο και τη Συρία για να επιστρέψει το 1559 στην Κεφαλονιά όπου και ίδρυσε το μοναστήρι του.

Ο Άγιος Γεράσιμος πέθανε την 15η Αυγούστου του 1579. Επειδή την ημέρα αυτή γιορτάζεται η κοίμηση της Θεοτόκου, η γιορτή του Αγίου Γερασίμου είναι ακριβώς την επόμενη μέρα. Ο Άγιος Γεράσιμος γιορτάζεται επίσης και στις 20 Οκτωβρίου, η οποία μέρα αποτελεί και επίσημη αργία στο νησί της Κεφαλονιάς. Το όνομα "Γεράσιμος" είναι από τα πιο κοινά αντρικά ονόματα στο νησί, ενώ δεν είναι λίγες οι γυναίκες με το όνομα "Γερασιμούλα".

Το σκήνος του Αγίου Γερασίμου έμεινε ως εκ θαύματος ανέπαφο. Όταν στις 20 Οκτωβρίου 1581 ανακτίθι, ο παριστάμενος πατριαρχικός έξαρχος Γαβριήλ Σεβήρος αποφάσισε τον εκ νέου ενταφιασμό, μέχρι που την 20ή Οκτωβρίου 1582 ανακτήθηκε εκ νέου, πάλι ανέπαφο από την φθορά του χρόνου.

Μνήμη τής Ζ' Οικουμενικής Συνόδου

Αυτή την Κυριακή τιμούμε τη μνήμη των αγίων 365 θεοφόρων Πατέρων που συγκρότησαν την Ζ' (7η) Οικουμενική Σύνοδο στη Νίκαια της Βιθυνίας το 787 μ.Χ. Στη Σύνοδο αυτή διατυπώθηκε η Όρθοδοξη διδασκαλία περί των ιερών εικόνων και καταδικάστηκε η αίρεση της Εικονομαχίας. Ανθρωπίνως πόσα πράγματι οφείλουμε στη Σύνοδο αυτή! Θά ήταν άδεις οι εκκλησίες μας από ιερές εικόνες, δεν θα βλέπαμε ιστορημένα (δηλαδή αγιογραφημένα) τὰ πρόσωπα των Αγίων μας, τὰ μαρτύριά τους. Ούτε βέβαια την Υπεραγία Θεοτόκο και προπάντων τὸν Κύριό μας, τὸν ἐνανθρωπήσαντα Υἱὸ τοῦ Θεοῦ.

Δὲν θὰ εἶχαμε τὴν εὐλογία νὰ ἀγιάζουμε τὴν ὄραση ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρη τὴν ὕπαρξή μας βλέποντας καὶ προσκυνώντας τὶς εἰκόνες τους, παρακινούμενοι σὲ προσευχή καὶ μίμησή τους καὶ μελετώντας τὰ κοσμοσωτήρια γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου, ὅπως τόσο διδακτικὰ ἀποτυπώνονται κατὰ τὴν παράδοση τῆς βυζαντινῆς ἀγιογραφίας. Ἀλλὰ τώρα ὅλα αὐτὰ τὰ ἔχουμε, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον φώτισε τοὺς ἀγίους Πατέρες τῆς Συνόδου καὶ θεολόγησαν μὲ ἀκρίβεια, ὥστε νὰ διαφυλαχθεῖ ἡ ἀκεραιότητα τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως. Σήμερα λοιπὸν ἰδιαίτερως ἅς ἀσπασθοῦμε μὲ ξεχωριστὴ εὐλάβεια τὶς ιερές εἰκόνες στὴν ἐκκλησία, στὸ σπίτι καὶ ὅπου ἀλλοῦ!

Παραβολή του σπορέως (Λουκ η' 5-15)

Πόσο οίκεια, και πόσο απλή μάς φαίνεται η σημερινή Παραβολή του σπόρου και του σπορέως· και όμως πόσο σχετική είναι με μάς, πόσο περισσότερο θα πρέπει να την σκεφτούμε. Λησμονούμε την εικόνα του σπορέα και του σπόρου, όπως φαίνεται μέσα από την παραβολή, δεν βλέπουμε την εικόνα του Χριστού να περπατάει στους δρόμους και τα μονοπάτια της Γαλιλαίας και της Ιουδαίας· και παντού όπου πήγε, οι άνθρωποι έρχονταν στην άκρη του δρόμου, έπειδή είχαν ακούσει, όπως είχε ακούσει ο Τυφλός, για τον οποίο μιλάει ο Απόστολος Μάρκος, ότι ήταν Δάσκαλος, ότι τα λόγια του ήταν αληθινά, ότι έφεραν την δύναμη της ζωής.

Και οι άνθρωποι ήρθαν και γέμισαν τους δρόμους και άκουσαν. Κάποιοι ήταν έτοιμοι για το μήνυμα της σωτηρίας· κάποιοι αγωνιούσαν, και έκαναν στον έαυτο τους έρωτήσεις που μέχρι τότε κανείς δεν μπορούσε να απαντήσει. Άλλα ήλθαν άλλοι άνθρωποι, όπως τόσοι πολλοί έρχονται τώρα σ' έναν ιερέα, σ' έναν ευαγγελιστή, σ' έναν ήγέτη οποιασδήποτε παράταξης, ήλθαν να δουν ένα άνθρωπο που κάποιος τους μίλησε γι' αυτόν, ν' ακούσουν τί είχε να πει. Δεν απαντούσε σε καμία από τις έρωτήσεις τους, δεν ικανοποιούσε καμία από τις ανάγκες τους, εκτός ίσως από την επιθυμία να δουν κάποιον που ήταν ξεχωριστός, κάποιον μοναδικό για την εποχή του. Άκουσαν τον λόγο Του, αλλά δεν τον κράτησαν μέσα τους, τον βρήκαν όμορφο, αληθινό – αλλά δεν πήγαν πιο πέρα. Άκουσαν λόγια, δεν άκουσαν την κραυγή της ψυχής τους που πεινούσε για λόγο αληθείας.

Έτσι όταν Εκείνος είχε διαβεί, όλοι επέστρεψαν στις συνηθισμένες τους ασχολίες, στην κανονική τους ζωή. Θα μπορούσαν να έχουν πάει στο σπίτι και να έχουν επαναλάβει αυτά τα λόγια, λέγοντας: «Δεν ήταν θαυμάσια; Δεν μίλησε ωραία;» – και έπειτα επέστρεψαν στην συνηθισμένη, καθημερινή ζωή τους...

Άλλοι που στάθηκαν στην άκρη του δρόμου, δέχτηκαν το μήνυμα με συγκίνηση, κάτι άναδεύτηκε στην καρδιά, στο μυαλό τους, τους έδωσε απάντηση σε κάτι. Και το δέχτηκαν, το αγκαλιάσαν, και επέστρεψαν στην οίκη τους· αλλά την στιγμή που δεν ήταν πια στον δρόμο, τους κυρίευσαν οι ανησυχίες του σπυριού τους: υπήρχαν τόσα πράγματα στην ζωή τους να κάνουν, να σκεφτούν, δεν υπήρχε καιρός να συλλογιστούν ξανά και ξανά τα λόγια που είχαν ακούσει, δεν υπήρχε καιρός να καθίσουν με ήρεμία και να φανταστούν το πρόσωπο που είχαν δει, να ξαναθυμηθούν την φωνή που είχαν ακούσει.

Υπάρχει άλλη μία παραβολή που μιλά για εκείνους που είχαν κληθεί στο Γαμήλιο Βασιλικό Δείπνο: άκουσαν το κάλεσμα, ήξεραν ότι είχαν κληθεί προσωπικά – αλλά μπόρεσαν να πάνε; Ό ένας είχε αγοράσει έναν αγρό, ήταν ριζωμένος σ' αυτόν, δεμένος με αυτόν, φυλακισμένος· άλλοι είχαν αγοράσει πέντε ζευγάρια βόδια – έπρεπε να τα δοκιμάσουν, έπρεπε κάτι να κάνουν στη ζωή, ένα επάγγελμα, μία εργασία· ή απλά κάτι που έπειδή αφορά την προσωπική μας ζωή, έχει πολύ μεγάλη σημασία, όπως η τελευταία περίπτωση εκείνου που είχε παντρευτεί· πώς μπορούσε να ξοδέψει χρόνο για κάποιον άλλον; Αυτοί είναι οι άνθρωποι που δέχονται τον λόγο του Θεού, που τον δέχονται αληθινά στην καρδιά τους, αλλά υπάρχουν τόσα πολλά πράγματα που έχουν σημασία – θα το κάνουμε αύριο, ή, αν μπορούσαμε μοναχά να αλλάζαμε το μήνυμα του Κυρίου με ένα πιο έφικτό, πιο απλό, να μην είναι τόσο απόλυτο όσο αυτό.

Και έπειτα, εκείνοι που δέχονται τον λόγο του Θεού, όπως η πλούσια γη που θα μπορούσε να λάβει το μήνυμα της σωτηρίας, δέχονται τον σπόρο και καρποφορούν. Εκείνοι οι άνθρωποι δεν ήταν απλά καλύτεροι άνθρωποι, πιθανόν δεν ήταν καλύτεροι· ήταν άνθρωποι που είχαν ένα έρωτημα στο νου και την καρδιά, άνθρωποι που είχαν καημό, που η καθημερινή ζωή τους ήταν πολύ περιορισμένη, μικρή, άνθρωποι που είχαν συνείδηση ότι η ψυχή τους είναι απέραντη, και δεν μπορούσε να γεμίσει από τα άσημαντα της καθημερινότητας· ούτε καν από τα εύγενικά και καλά πράγματα της ζωής: αποδέχτηκαν το μήνυμα βαθιά μέσα στην καρδιά τους, και αυτό έπειδή έδωσε απάντηση στις ανάγκες τους, ή ζωή τους καρποφόρησε.

Τώρα ως το εφαρμόσουμε στην δική μας ζωή· πόσοι από εμάς ακούν τα λόγια του Ευαγγελίου, τα λόγια του κηρύγματος, μελετούν βιβλία ενδιαφέροντα με βάθος και τα διατηρούν στη μνήμη τους, τα χαίρονται· αλλά μέχρι εκεί· μπορούν να τα επαναλάβουν, να τα μεταδώσουν στους άλλους, – αλλά αυτό είναι όλο.

Και υπάρχουν τόσοι πολλοί από εμάς που έλαβαν το μήνυμα με ένθουσιασμό, με πάθος, γνωρίζοντας ότι είναι πράγματι η απάντηση στην λαχτάρα, την πείνα, το μεγαλείο που υπάρχει μέσα μας· αλλ' όμως η ζωή είναι τόσο σύνθετη, έχουμε τόσα πράγματα να κάνουμε! Και σ' όλη τούτη την πολυπλοκότητα και το καθημερινό «γίγνεσθαι», τα λόγια που ακούσαμε, παραμερίζονται· για μία άλλη μέρα, για μία άλλη φορά, όταν θα είμαι αρκετά μεγάλος για να έχω οποιασδήποτε ανησυχίες: τότε θα μπορώ να στραφώ πίσω και να θυμηθώ εκείνη την λαμπρή στιγμή που η ζωή ξεδίπλωσε όλο το μεγαλείο της... – την κρατώ στην μνήμη μου!

Τί συμβαίνει με μάς, δεχόμαστε το μήνυμα και αυτό καρποφορεί μέσα μας; Πώς μπορεί το μήνυμα να μάς άγγιξει; Θυμάμαι έναν Ρώσο ιερέα να μου λέει: «μελετώ καθημερινά το Ευαγγέλιο και πολύ σπάνια η ζωή μου ανταποκρίνεται σ' αυτό. Άλλα το μελετάω καθημερινά γιατί δεν γνωρίζω ποτέ κατά πόσο σήμερα, αύριο ή κάποια άλλη ημέρα θα είμαι ή άγονη πλευρά του δρόμου ή τα αγριόχορτα, κατά πόσο τούτος ο λόγος θα πέσει σε ένα μικρό κομμάτι γης μέσα μου, ικανό να τον δεχτεί και να φέρει καρπούς».

Δεν είναι τόσο απλό, τόσο ένθαρρυντικό; Όλοι μας βρισκόμαστε και στις τρεις περιπτώσεις που περιγράφονται στην παραβολή του Ευαγγελίου· αλλά εάν δώσουμε μια ευκαιρία στον Κύριο που μιλάει, στον Κύριο που διαβαίνει από την ζωή μας, που κρούει την πόρτα της καρδιάς μας – από καιρό σε καιρό θα δεχτούμε το μήνυμα με χαρά· με τον καιρό, θα φθάσει στο βάθος της καρδιάς μας, στον πυρήνα της ζωής μας και θα είναι η απάντηση που θα την αλλάξει.

Επομένως, ως ακούμε μέρα με τη μέρα τα λόγια του Ευαγγελίου· ως ακούμε τη φωνή της συνείδησής μας, ως ακούμε τί μάς λέει ο βαθύτερος έαυτός μας για την ζωή, την αλήθεια, την πραγματικότητα· και από καιρό σε καιρό, θα έχουμε το γόνιμο έδαφος που να μπορεί να φέρει καρπούς.

Αυτή η παραβολή, ή τόσο απλή, ή τόσο ξεκάθαρη, αν μοναχά την εφαρμόσουμε, μπορεί να είναι το ξεκίνημα μιας νέας ζωής. Αμήν.

- Μετροπ. Anthony Bloom